

Kirkegårdene fornyer sig

Risbjerg og Hvidovre Kirkegård har gennemgået en udvikling

NYHEDER: Risbjerg og Hvidovre Kirkegård har i en længere periode udviklet og fornyet de to kirkegårde. Årsagen er pladsmangel, men også at der er opstået et behov for nye typer af gravpladser. De pårørendes ønsker ændrer sig – og derfor sker der også en udvikling i, hvilke muligheder man får tilbudt, når man skal vælge et sidste hvilested til en af sine kære.

Hvidovre Avis har været på de to kirkegårde sammen med kirkegårdsleder Tommy Nilsson, der fortæller om udviklingen og kirkegårdenes ønske om fornyelse. I 2023 havde de to kirkegårde tilsammen 500 ned-sættelser, og ifølge kirkegårdslederen er behovet for gravsteder voksende.

Skovstien

Turen starter på Risbjerg Kirkegård, hvor Tommy Nilsson begynder med at vise et helt nyt tiltag i den ende af kirkegården, der støder op til kolonihaveområdet Svarø.

– Nu går vi ned til det jeg glæder mig allermost til at vise: Skovstien. Vi har jo ikke en skov, så derfor blev vi enige om at kalde det en skovsti. Vi har netop åbnet op for den,

Skovstien er et nyt tiltag på Risbjerg Kirkegård.

og det første gravsted er solgt. Man køber sådan et monument her i form af en egetræsstub, hvor der er to gravpladser ved hver egetræsstub. Man kan vælge imellem fire forskellige plaketter, den her er hjerteformet, som så sættes på træstubben, og så har man sin begravelsesplads her, fortæller Tommy Nilsson.

Kirkegårdslederen beskriver det nye type gravsted som en anderledes, moderne måde at komme lidt ud i naturen på.

– I skovstien må man ikke have levende lys, men led gravlys er tilladt, og det er også tilladt at sætte buketter i vaser – derudover skal respektere naturen derude. Det er trods alt skov, så den her type hen-

vender sig til dem, der holder af naturen og som ikke har lyst til at stille ting ved gravstedet, siger Tommy Nilsson og viser videre rundt på Skovstien, der slanger sig rundt om udkanten af kirkegården.

Plads til ro

Skovstien fortsætter et godt stykke og går så over i et andet nyanlagt areal, der skal tilgodese et andet behov på en kirkegård. Her er der anlagt et stille område uden gravpladser, hvor man kan trække hen og nyde naturen.

– Her kommer der til at være et sanserum, hvor der kommer en bænk og opstammet guldregn i 2,5 meters højde. Det hele bliver gult herinde

med guldregn og andre gule farver. Det bliver et beskyttet rum, hvor man kan sidde og kigge ud over det hele, fortæller Tommy Nilsson.

Umiddelbart ved siden afligger fællesplænen, der har fået mere farverig beplantning, og hvor kvædetræet selv sent på året dufter.

Langt flest urner

Kirkegårdens kontor oplever at langt de fleste ønsker et urnegravsted.

– Omkring 95% af hvad vi sætter ned er urner. Så vi har behov for flere urnegravsteder, så derfor har vi fået lov til at lave dem her om, siger kirkegårdslederen på den videre tur rundt på kirkegården.

Han viser et sted, hvor der traditionelt har været plads til kister, men hvor der nu også er skabt pladser til urner. Men også urnegravsteder er forskellige, for som Tommy Nilsson siger, da han kort efter viser frem på Hvidovre Kirkegård, så er der fortsat stor variation i ønsker til gravsteder.

– Det der er vigtigt for mig er, at der er forskellige muligheder – for vi er forskellige mennesker. Der er de traditionelle gravsteder, hvor vi vedligeholder, men hvor man ellers kan gøre, som man har lyst til. Og herovre har vi gravsteder med stauder, lige som dem på Risbjerg Kirkegård, fortæller Tommy Nilsson, mens han går rundt på Hvidovre Kirkegård.

På Skovstien er gravstederne mere naturlige end traditionelle gravsteder på kirkegården.

Kirkegårdens medarbejdere er i fuld sving med at lægge gran ud på gravstederne.

Tilbage på Risbjerg Kirkegård er det i øvrigt ikke kun selve gravstederne, der har undergået en udvikling. Også lokalerne, kapellet blandt andet, står overfor en stor renovering.

– Der skal bygges ud her. Indenfor rives alt ned, så vi

får lavet tre nye kontorer, køkken og venteværelse. Kappellets indgang flyttes, så kisterne kan køres direkte ind. Gartnerne får ny omklædning og kappellets ydre renoveres med en flot træfacade. Bygningen er fra 1965, så den trænger, siger Tommy Nilsson, der glæder sig til, at arbejdet går i gang her i starten af december. *key*